

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

98

WET van 21 februari 1968, houdende nieuwe regelen ter bevordering van het maatschappelijk welzijn van de woonwagenbevolking (*Woonwagenwet*).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is nieuwe regelen te stellen ter bevordering van het maatschappelijk welzijn van de woonwagenbevolking;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1. 1. Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

a. een woonwagen: een wagen die voortdurend of nagenoeg voortdurend als woning wordt gebezigd of daartoe is bestemd;

b. Onze Minister: Onze Minister belast met de zorg voor de woonwagenbevolking.

2. Voor de toepassing van deze wet houdt een woonwagen niet op dit te zijn, indien aan of bij de woonwagen voorzieningen worden getroffen ten gevolge waarvan deze niet langer kan worden voortbewogen.

§ 2. Standplaats van de woonwagens

Artikel 2. 1. Elke gemeente houdt, al dan niet in samenwerking met een of meer andere gemeenten, een openbaar centrum voor woonwagens in stand.

2. Ook indien geen gebruik is gemaakt van een der bevoegdheden, bedoeld in artikel 2 der Wet gemeenschappelijke regelingen (*Stb.* 1950, K 120), behoeft een gemeenschappelijke regeling tot instandhouding van een centrum, zomede wijziging, verlenging en opheffing daarvan, toetreding van gemeenten en uittreding van deelnemers de goedkeuring van gedeputeerde staten, dan wel, ingeval in verschillende provincies gelegen gemeenten bij de regeling zijn betrokken, Onze goedkeuring, gedeputeerde staten gehoord. Artikel 6, tweede lid, van genoemde wet is van toepassing.

Artikel 3. 1. Gedeputeerde staten zijn bevoegd gemeenten aan te wijzen, die gezamenlijk een of meer centra in stand houden, en in de aanwijzing wijziging te brengen. Bij een aanwijzing kunnen gedeputeerde staten bepalen, dat het verlenen van bijstand krachtens de Algemene Bijstandswet (*Stb.* 1963, 284) aan de bewoners van woonwagens in de samenwerking moet worden betrokken. Is binnen een door gedeputeerde staten bepaalde termijn een gemeenschappelijke regeling niet aan hun goedkeuring onderworpen, of keuren zij de regeling niet goed, dan leggen gedeputeerde staten een regeling op. De artikelen 11, eerste lid, tweede volzin, en 12, aanhef en onder b, der Wet gemeenschappelijke regelingen zijn van toepassing.

2. Tegen een besluit als bedoeld in het voorgaande lid kan elk daarbij betrokken gemeentebestuur binnen één maand, te rekenen van de dag van verzending van het besluit van gedeputeerde staten, bij Ons in beroep komen.

3. Wij treden, gedeputeerde staten der betrokken provincies gehoord, voor de toepassing van het eerste lid in de plaats

van gedeputeerde staten, indien naar Ons oordeel een gemeenschappelijke regeling getroffen behoort te worden door gemeenten in meer dan één provincie. Het tweede lid is alsdan niet van toepassing.

4. Van Onzentwege kunnen gedeputeerde staten worden uitgenodigd tot toepassing van het eerste lid. Indien gedeputeerde staten niet binnen de daarbij gestelde termijn aan die uitnodiging voldoen, kunnen Wij in hun plaats treden. Bij oplegging van de regeling door gedeputeerde staten is het tweede lid van toepassing. Bij oplegging van de regeling door Ons is het tweede lid niet van toepassing.

5. Alvorens gebruik te maken van de bevoegdheid, bedoeld in het derde lid en de tweede volzin van het vierde lid, of te beslissen omtrent de vereiste goedkeuring, horen Wij de Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur. De Afdeling brengt haar advies uit met overeenkomstige toepassing van de Wet op de Raad van State (*Stb.* 1962, 88).

6. Voor het opleggen van een regeling en op een opgelegde regeling vindt het bepaalde in de artikelen 1, tweede en derde lid, 2—5 en 7—9 der Wet gemeenschappelijke regelingen toepassing.

Artikel 4. 1. Het centrum, bedoeld in artikel 2, eerste lid, bevindt zich op het grondgebied der gemeente of, bij samenwerking van gemeenten, op het grondgebied van een of meer van haar en binnen redelijke afstand van het grondgebied van de andere samenwerkende gemeenten.

2. De gemeenteraad bepaalt de plaats van het centrum. Bij samenwerking wijst de gemeenschappelijke regeling aan waar het centrum zich bevindt.

Artikel 5. 1. De gemeenteraad bepaalt onder goedkeuring van gedeputeerde staten voor hoeveel woonwagens het centrum bestemd is. Bij samenwerking van gemeenten geschiedt zulks in de gemeenschappelijke regeling.

2. Gedeputeerde staten kunnen:

a. bepalen, dat een gemeente meer dan één centrum in stand houdt;

b. een gemeente van de bij artikel 2, eerste lid, opgelegde verplichting vrijstellen.

Artikel 6. De gemeenteraad kan binnen een maand, te rekenen van de dag van verzending, bij Ons in beroep komen

a. van een besluit tot onthouding van goedkeuring aan een besluit als bedoeld in artikel 5, eerste lid, eerste volzin,

b. van een besluit als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder a, of

c. van een besluit tot weigering van een gevraagde dan wel intrekking van een verleende vrijstelling als bedoeld in artikel 5, tweede lid, onder b.

Artikel 7. 1. Het in artikel 2 bedoelde centrum is verhard en verlicht, voorzien van aansluitingen op het elektriciteitsnet en de waterleiding, uitgerust met middelen tot bestrijding van brand en met sanitaire voorzieningen, goed bereikbaar van de openbare weg af, behoorlijk beschut en zodanig gelegen, dat de bewoners van de woonwagens op het centrum zonder groot bezwaar kunnen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer.

2. Op of in de onmiddellijke nabijheid van het centrum is een centrumgebouw, ten behoeve van de activiteiten van en de dienstverlening aan de bewoners der woonwagens op het centrum.

3. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels geven met betrekking tot de eisen, gesteld in het eerste en tweede lid.

4. Gedeputeerde staten kunnen ten aanzien van een centrum dat bestemd is voor een kleiner aantal woonwagens dan bij algemene maatregel van bestuur is bepaald, ontheffing verlenen van de eis gesteld in het tweede lid.

5. Binnen een maand, te rekenen van de dag van verzending van het besluit van gedeputeerde staten tot weigering van een gevraagde dan wel intrekking van een verleende ontheffing, kan de gemeenteraad daartegen bij Ons in beroep komen.

Artikel 8. 1. Woonwagens worden op het centrum toegelaten totdat een aantal is bereikt, gelijk aan dat waarvoor het centrum is bestemd. Indien het aantal aanmeldingen groter is dan het aantal nog beschikbare standplaatsen, wordt voorrang verleend aan diegenen, die zich voor hun komst naar het centrum ervan hebben vergewist dat nog standplaats voor de door hen bewoonde woonwagens beschikbaar is.

2. Wegens het hebben van standplaats met een woonwagen op het centrum kunnen rechten als bedoeld in artikel 275 der gemeentewet (Stb. 1851, 85) worden geheven. Verordeningen tot heffing van zodanige rechten worden niet goedgekeurd, indien de rechten hoger zijn dan de kosten van het centrum die ten laste van de gemeente blijven.

Artikel 9. 1. De gemeenteraad stelt een verordening voor het centrum vast.

2. In de verordening kan als sanctie op niet-naleving mede de maatregel van verwijdering van het centrum en ontzegging van het verblijf daarop met een woonwagen gedurende een bepaalde tijd van ten hoogste een jaar worden voorzien. Tegen zodanige maatregel stelt de verordening alsdan beroep open op Onze commissaris in de provincie. Het beroep heeft geen schorsende werking.

3. De verordening wordt aan Onze commissaris ter kennisneming gezonden.

Artikel 10. 1. Het is verboden met een woonwagen standplaats te hebben buiten een centrum. Burgemeester en wethouders kunnen van dit verbod ontheffing verlenen.

2. De gemeenteraad kan regelen stellen omtrent de uitoefening door burgemeester en wethouders van hun bevoegdheid tot het verlenen van ontheffing als bedoeld in het eerste lid.

3. Regelen als bedoeld in het vorige lid worden aan gedeputeerde staten medegedeeld.

Artikel 11. 1. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen, zo nodig met afwijking van regelen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, bepalen dat ten behoeve van het tijdelijk hebben van standplaats met een door hen vast te stellen aantal woonwagens door burgemeester en wethouders de in artikel 10, eerste lid, bedoelde ontheffing wordt verleend.

2. Artikel 3, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing. Het beroep heeft geen schorsende werking.

§ 3. Het werk op de centra

Artikel 12. 1. Het gemeentebestuur treft voorzieningen in het maatschappelijk belang van de woonwagenbevolking op het centrum en ter bevordering van haar deelneming aan het maatschappelijk en cultureel leven.

2. Het gemeentebestuur bevordert werkzaamheden van kerkelijke en particuliere zijde van een strekking als in het eerste lid omschreven.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen omtrent de uitvoering van het eerste en tweede lid nadere regelen worden gesteld.

§ 4. Kosten

Artikel 13. 1. Onze Minister verleent volgens nader bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, aan de gemeente een bijdrage in de kosten van:

- a. stichting, uitbreiding, verbetering en exploitatie van een centrum en een centrumgebouw;
- b. voorzieningen als bedoeld in artikel 12, eerste lid, en
- c. subsidiëring van werkzaamheden als bedoeld in artikel 12, tweede lid.

2. Een bijdrage in kosten als bedoeld in het eerste lid onder a wordt slechts verleend, indien het centrum bestemd is voor ten minste een bij de algemene maatregel van bestuur te bepalen aantal woonwagens, en centrum en centrumgebouw voldoen aan de eisen bij die maatregel te stellen.

3. Een bijdrage in kosten als bedoeld in het eerste lid onder b en c wordt slechts verleend indien de voorzieningen en werkzaamheden voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen; deze eisen hebben mede betrekking op de coördinatie van voorzieningen en werkzaamheden.

4. De algemene maatregel van bestuur voorziet in de mogelijkheid bij Ons voorziening te vragen, indien

- a. Onze Minister een bijdrage, of
- b. het gemeentebestuur een subsidie in kosten van werkzaamheden als bedoeld in artikel 12, tweede lid, weigert of niet binnen de bepaalde termijn verleent.

§ 5. De bewoning van de woonwagen

Artikel 14. Een woonwagen mag slechts worden bewoond krachtens een schriftelijke vergunning van gedeputeerde staten.

Artikel 15. De vergunning vermeldt het kenmerk en een omschrijving van de woonwagen, alsmede de naam en voornamen van elk der personen die de woonwagen zullen bewonen, en zo mogelijk de plaats en datum hunner geboorte. Zij wijst een van hen als hoofdbewoner aan. Deze moet meerderjarig zijn.

Artikel 16. 1. De vergunning wordt schriftelijk gevraagd door degene, die in de vergunning als hoofdbewoner aangewezen wenst te worden. In de aanvraag vermeldt hij de gegevens bedoeld in artikel 15.

2. De aanvraag wordt gericht tot gedeputeerde staten van de provincie waarbinnen de aanvrager woonplaats kiest. Gedeputeerde staten van deze provincie beschikken op de aanvraag.

Artikel 17. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere voorschriften geven betreffende vorm, inhoud, indiening en behandeling van de aanvraag, alsmede betreffende het kenmerken van de woonwagen.

Artikel 18. 1. De vergunning wordt verleend, indien

- a. met betrekking tot de woonwagen wordt voldaan aan de eisen, gesteld bij algemene maatregel van bestuur, en
- b. tevens een der volgende gevallen zich voordoet:

1°. de aanvrager een der bij algemene maatregel van bestuur aangewezen beroepen of bedrijven uitoefent en voor die uitoefening op bewoning van een woonwagen aangewezen is te achten;

2°. aan de aanvrager of zijn echtgenoot, of een van degenen onder wier gezag zij gestaan hebben, eerder een vergunning tot het bewonen van een woonwagen als bedoeld in artikel 14

dezer wet of artikel 2 der Wet op Woonwagens en Woon-schepen (*Stb.* 1918, 492) is verleend, of de aanvrager kan aantonen dat hij of een dezer andere personen eerder een woonwagen heeft bewoond.

2. Voor de toepassing van het vorige lid onder *b*, 2°, wordt niet in aanmerking genomen een vergunning, verleend op grond van het eerste lid onder *b*, 1°, noch een bewoning uit hoofde van de uitoefening van een der in deze bepaling bedoelde beroepen of bedrijven.

3. Indien niet wordt voldaan aan de voorwaarden welke vervulling volgens het eerste lid voor het verkrijgen van vergunning is vereist, wordt de vergunning geweigerd.

4. De beschikking tot weigering is met redenen omkleed.

Artikel 19. Een afschrift van de beschikking op de aanvraag wordt aan de aanvrager uitgereikt door tussenkomst van de burgemeester van de gekozen woonplaats.

Artikel 20. 1. Binnen een maand na deze uitreiking kan de aanvrager bij Onze Minister in beroep komen.

2. Indien niet binnen vier maanden na de indiening van de aanvraag mededeling van een beschikking is gedaan, kan de aanvrager insgelijks bij Onze Minister voorziening vragen.

3. Bij het beroepschrift of het verzoek om voorziening kiest de aanvrager een woonplaats. Hij wordt in de gelegenheid gesteld het beroepschrift of het verzoek om voorziening mondeling toe te lichten.

4. Een afschrift van de beschikking van Onze Minister wordt aan de aanvrager uitgereikt door tussenkomst van de burgemeester van de gekozen woonplaats.

Artikel 21. Is de hoofdbewoner overleden, dan wel door overmacht verhinderd de woonwagen te bewonen, dan wordt een der overige in artikel 15 bedoelde personen, mits in de woonwagen wonend, als hoofdbewoner aangemerkt, en wel:

- a. de echtgenoot;
- b. bij gebreke van dien de oudste meerderjarige bloedverwant in de rechte lijn;
- c. bij gebreke ook van dien de oudste der overige personen.

Artikel 22. Het in artikel 19 of 20 bedoelde afschrift van een gunstige beschikking strekt tot bewijs van de vergunning en moet in de woonwagen aanwezig zijn.

Artikel 23. 1. De vergunning wordt geacht mede betrekking te hebben op kinderen van de in artikel 15 bedoelde personen, geboren na het verlenen van de vergunning.

2. Op verzoek van de hoofdbewoner worden door of vanwege de burgemeester der gemeente, waar de woonwagen zich bevindt, de in artikel 15 bedoelde gegevens betreffende zodanige kinderen aangetekend op het bewijs van de vergunning. Van deze aantekening wordt mededeling gedaan aan gedeputeerde staten, die de vergunning verleend hebben.

Artikel 24. De vergunning vervalt na verloop van vijf jaar na de dag van verlening.

Artikel 25. 1. Gedeputeerde staten, die de vergunning hebben verleend, alsmede gedeputeerde staten van de provincie waar de woonwagen zich bevindt, kunnen bij een met redenen omklede beschikking de vergunning intrekken:

- a. indien van de vergunning geen gebruik wordt gemaakt;
- b. indien de woonwagen niet meer voldoet aan de begripsbepaling gegeven in artikel 1;
- c. indien met betrekking tot de woonwagen niet wordt voldaan aan de eisen, gesteld bij algemene maatregel van bestuur.

2. Indien gedeputeerde staten intrekking van de vergunning overwegen, stellen zij de hoofdbewoner in de gelegenheid om te worden gehoord.

3. Indien op grond van het eerste lid meer dan één college tot intrekking bevoegd is, geeft het college dat de vergunning intrekt daarvan kennis aan het andere college.

Artikel 26. 1. Afschrift van de beschikking tot intrekking der vergunning wordt, door tussenkomst van de burgemeester van de gemeente waar de woonwagen zich bevindt, uitgereikt aan de hoofdbewoner, dan wel, zo dit niet mogelijk is, aan diens echtgenoot of aan de oudste meerderjarige bewoner van de woonwagen.

2. Van de uitreiking wordt proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 27. 1. Binnen een maand na deze uitreiking kan de hoofdbewoner bij Onze Minister in beroep komen.

2. Bij het beroepschrift kiest de hoofdbewoner een woonplaats. Hij wordt in de gelegenheid gesteld het beroepschrift mondeling toe te lichten.

Artikel 28. 1. Afschrift van de beschikking van Onze Minister op het beroep wordt, door tussenkomst van de burgemeester van de gekozen woonplaats, uitgereikt aan de hoofdbewoner, dan wel, zo dit niet mogelijk is, aan diens echtgenoot of aan de oudste meerderjarige bewoner van de woonwagen.

2. Van de uitreiking wordt proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 29. Een beschikking tot intrekking van de vergunning treedt in werking op het tijdstip waarop zij niet meer voor enig beroep vatbaar is dan wel op het tijdstip waarop de op zodanig beroep onherroepelijk genomen afwijzende beslissing ter kennis van de hoofdbewoner is gebracht.

Artikel 30. 1. Binnen veertien dagen nadat een vergunning is vervallen of haar intrekking in werking is getreden, levert de hoofdbewoner het bewijs van de vergunning in bij de burgemeester van de gemeente waar de woonwagen zich bevindt.

2. De burgemeester zendt het bewijs van de vergunning terug aan gedeputeerde staten, die haar verleend hebben.

Artikel 31. 1. Wanneer een woonwagen in het land wordt toegelaten, kan het dienstdoende hoofd van het kantoor der invoerrechten, waar de douaneformaliteiten worden vervuld, een tijdelijke vergunning afgeven. Artikel 15 en artikel 23, met uitzondering van de laatste volzin, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. De tijdelijke vergunning vervalt na verloop van drie maanden na de dag van afgifte. Zij kan, indien zij aan een vreemdeling is afgegeven, door burgemeester en wethouders van elke gemeente worden verlengd met de resterende tijd gedurende welke aan de vreemdeling verblijf in Nederland is toegestaan, doch niet met meer dan vijftien maanden.

§ 6. Ontruiming, sluiting en sloping

Artikel 32. Gedeputeerde staten kunnen, burgemeester en wethouders der gemeente waar de woonwagen zich bevindt gehoord, onverwijlde ontruiming gelasten van een woonwagen voor de bewoning waarvan geen vergunning van kracht is.

Artikel 33. Gedeputeerde staten kunnen bij gebleken noodzakelijkheid sluiting van een ontruimde woonwagen, voor zolang nodig, gelasten.

Artikel 34. Bij de ontruiming en de sluiting van een woonwagen zijn de artikelen 116, tweede lid, 117, 118 en 119 der Provinciewet (*Stb.* 1962, 17) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 35. Indien een ontruimde woonwagen gevaar of overwegende hinder blijkt te veroorzaken, besluiten burgemeester en wethouders der gemeente waar de woonwagen zich be-

vindt tot sloping van de woonwagen, tenzij de rechthebbende door verplaatsing, verandering van bestemming van de woonwagen of anderszins de gerezen bezwaren ondervangt.

Artikel 36. Van een beschikking tot sluiting en van een beschikking tot sloping van een woonwagen wordt onverwijld afschrift gezonden aan de eigenaar en aan eventuele andere rechthebbenden.

Artikel 37. Van alle beschikkingen die zij nemen ingevolge deze en de voorgaande paragraaf zenden gedeputeerde staten en burgemeester en wethouders een afschrift aan Onze Minister.

§ 7. De commissie van advies

Artikel 38. Er is een commissie van advies voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 39. 1. De voorzitter der commissie wordt door Ons, de overige leden worden door Onze Minister benoemd voor een tijdvak van vier jaren. Zij kunnen tussentijds worden ontslagen. In tussentijds opengevallen plaatsen wordt voorzien door benoeming voor het resterende deel der ambtsperiode.

2. Ten minste vier vijfden van het aantal leden zijn afkomstig uit de kringen van het provinciaal en het gemeentelijk bestuur, uit die van de woonwagenbevolking en uit die van de kerkelijke en particuliere instellingen welke bemoeiing hebben met de woonwagenbevolking. Ten hoogste een vijfde van het aantal leden bestaat uit personen in dienst bij een departement van algemeen bestuur.

Artikel 40. De voorzitter en de overige leden ontvangen vergoeding van reis- en verblijfkosten. Onze Minister kan hun een door hem vast te stellen vacatiegeld toekennen.

Artikel 41. Onze Minister benoemt de secretaris der commissie. Hij kan de secretaris een vergoeding toekennen.

Artikel 42. De commissie houdt zich op de hoogte van al datgene, wat van belang is voor de bevordering van de deelneming van de woonwagenbevolking aan het maatschappelijk en cultureel leven in het algemeen en voor de uitvoering van deze wet in het bijzonder. Zij dient Onze Minister desgevraagd of eigener beweging, van advies met betrekking tot deze aangelegenheden.

Artikel 43. Algemene maatregelen van bestuur als bedoeld in deze wet worden niet vastgesteld dan nadat de commissie is gehoord.

Artikel 44. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen geven omtrent de samenstelling, de werkwijze en de bevoegdheid van de commissie.

§ 8. Statistiek

Artikel 45. Wij kunnen, de Centrale Commissie voor de Statistiek gehoord, bij algemene maatregel van bestuur voorschriften geven betreffende het verkrijgen van gegevens over de woonwagenbewoners, de woonwagens en de standplaatsen.

Artikel 46. Van de gegevens, bedoeld in het voorgaande artikel, wordt geen ander gebruik gemaakt dan ten behoeve van de statistiek. De krachtens dat artikel vastgestelde regeling bevat de hiertoe nodige waarborgen.

§ 9. Dwang- en strafbepalingen

Artikel 47. Bij sloping van een woonwagen ingevolge een besluit van burgemeester en wethouders krachtens artikel 35 worden de overblijvende materialen door hen in het openbaar verkocht, tenzij naar redelijke verwachting bij onderhandse verkoop een hogere opbrengst kan worden verkregen. De opbrengst wordt, na aftrek van de kosten van sloping en verkoop, aan de rechthebbende uitgekeerd.

Artikel 48. Overtreding van een verordening als bedoeld in artikel 9 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 49. De hoofdbewoner van een woonwagen, die handelt in strijd met het bepaalde in artikel 10, eerste lid, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 50. Hij die een woonwagen bewoont zonder daartoe ingevolge een vergunning of ingevolge artikel 23, eerste lid, gerechtigd te zijn, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 51. Niet strafbaar ingevolge het voorgaande artikel is:

a. de gehuwde vrouw, indien haar man mede de woonwagen bewoont, behalve in het onder b genoemde geval;

b. de gehuwde man, indien zijn vrouw die ingevolge het tweede lid van artikel 160 van het Burgerlijk Wetboek de plaats van samenwoning bepaalt, mede de woonwagen bewoont;

c. de minderjarige, indien degene die gezag over hem uitoefent, mede de woonwagen bewoont;

d. de onder curatele gestelde, indien zijn curator mede de woonwagen bewoont.

Artikel 52. De hoofdbewoner van een woonwagen, bewoond door een persoon die daartoe niet ingevolge een vergunning of ingevolge artikel 23, eerste lid, gerechtigd is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Artikel 53. Indien artikel 22 niet wordt nagekomen, wordt de hoofdbewoner van de woonwagen gestraft met geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden of met hechtenis van ten hoogste een maand.

Artikel 54. Hij die het in artikel 30, eerste lid, bepaalde niet nakomt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden of hechtenis van ten hoogste een maand.

Artikel 55. Op overtreding van de algemene maatregel van bestuur vastgesteld krachtens de artikelen 17 en 18 kan daarbij straf worden gesteld, doch geen andere of hogere dan geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden of hechtenis van ten hoogste een maand.

Artikel 56. Overtreding van het bepaalde bij artikel 46 of krachtens artikel 45 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

Artikel 57. De feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet, zijn overtredingen.

Artikel 58. Met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze wet, zijn behalve de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren belast de door gedeputeerde staten, bij in het provinciaal blad bekend gemaakte beschikking aangewezen ambtenaren van de provincie.

Artikel 59. 1. Hij die een woonwagen doet voortbewegen is verplicht op de eerste vordering van een opsporingsambtenaar de wagen te doen stilhouden.

2. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd zo nodig een woonwagen ten aanzien waarvan zij een onderzoek wensen in te stellen, naar een nabij gelegen plaats te voeren of te doen voeren. Hij die zodanige woonwagen doet voortbewegen is verplicht desgevorderd zijn tot het vervoer noodzakelijke medewerking te verlenen.

Artikel 60. 1. De opsporingsambtenaren hebben ter opsporing van de strafbaar gestelde feiten toegang tot iedere woonwagen, alsmede tot iedere wagen die vermoed wordt een woonwagen te zijn of te zijn geweest. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. In geval van binnentreding van een woonwagen tegen de wil van de bewoner zijn de artikelen 120—122 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

Artikel 61. 1. Burgemeester en wethouders zijn bevoegd woonwagens die

hetzij in strijd met het bepaalde bij of krachtens een verordening als bedoeld in artikel 9 standplaats hebben op een centrum,

hetzij in strijd met artikel 10, eerste lid, standplaats hebben buiten een centrum,

op kosten en voor risico van de hoofdbewoner en zo nodig met behulp van de sterke arm naar een door hen aangewezen plaats op of buiten een centrum binnen de gemeente te doen overbrengen, dan wel uit de gemeente te doen verwijderen.

2. De artikelen 152, tweede lid, 153, 154 en 155 van de gemeentewet zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 10. Slotbepalingen

Artikel 62. De bevoegdheid tot het maken van gemeentelijke verordeningen blijft ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, gehandhaafd, voor zover die verordeningen niet met het bepaalde bij of krachtens deze wet in strijd zijn.

Artikel 63. 1. De Wet op Woonwagens en Woonschepen (*Stb.* 1918, 492) treedt buiten werking ten aanzien van woonwagens.

2. Vergunningen, terzake van woonwagens afgegeven ingevolge die wet, worden beschouwd als vergunningen bedoeld in deze wet. De houder der vergunning wordt beschouwd als hoofdbewoner. Artikel 24 is van toepassing.

Artikel 64. 1. Deze wet kan worden aangehaald als Woonwagenwet.

2. Paragraaf 7 treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin deze wet wordt geplaatst. De overige paragrafen, met uitzondering van paragraaf 6, treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip. Paragraaf 6 treedt vijf jaren na dat tijdstip in werking.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 21 februari 1968.

JULIANA.

*De Minister van Cultuur, Recreatie
en Maatschappelijk Werk,*

M. KLOMPÉ.

Uitgegeven de veertiende maart 1968.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 64/65, 7872;

Bijl. Hand. II 65/66, 7872;

Bijl. Hand. II 66/67, 7872;

Bijl. Hand. II 1967, 7872;

Bijl. Hand. II 67/68, 7872; Hand. II 67/68, bladz. 53—74, 78—101;

Bijl. Hand. I 67/68, 7872; Hand. I 67/68, bladz. 233—268, 327—328.